II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. november 1998

om Frankrigs støtte til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix

(meddelt under nummer K(1998) 3515)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/378/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURENS FORLØB

Ved skrivelse af 6. maj og 16. september 1996 henledte den tyske brancheorganisation Industrieverband Garne und Gewebe Kommissionens opmærksomhed på, at der var eller kunne være ydet statsstøtte til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix.

Ved skrivelse af 25. september 1996 og efter udtrykkelige anmodninger fra Kommissionen ved skrivelser af 15. maj og 3. juli 1996 underrettede den franske regering Kommissionen om den støtte, som den havde ydet eller agtede at yde til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix. Ved skrivelser af 22. november 1996, 16. januar, 2. april og 3. juli 1997 fremsendte den franske regering yderligere oplysninger til Kommissionen. Ved skrivelse af 19. september 1996 fik Kommissionen tilsendt den dom, som handelsretten i Roubaix Tourcoing den 17. september 1996 havde afsagt i konkurssagen angående SA Filature Lainière de Roubaix.

Ved skrivelse af 18. august 1997 meddelte Kommissionen den franske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, over for støtten. Kommissionens beslutning om indledning af proceduren blev offentliggjort i *EF-Tidende* [1]. Kommissionen opfordrede heri alle interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte.

Ved skrivelse af 24. september 1997 fremsatte den franske regering sine bemærkninger til Kommissionen. På grundlag heraf udbad Kommissionen sig yderligere oplysninger i sagen ved skrivelser af 2. marts og 17. juni 1998, som den franske regering besvarede ved skrivelser af 8. maj, 21. juli og 16. oktober 1998. Supplerende oplysninger blev fremsendt ved skrivelse af 30. oktober 1998.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

Denne beslutning omhandler den støtte i form af indskud af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF og en investeringspræmie på 22 mio. FRF, som den franske regering har ydet til Nouvelle Filature Lainière de Roubaix i forbindelse med SA Filature Lainière de Roubaixs konkurs.

[1] EFT C 392 af 24.12.1997, s. 6.

1. **Støttemodtageren**

Efter indgivelse af konkursbegæring indledte handelsretten i Roubaix ved kendelse af 30. april 1996 konkursbehandling af SA Filature Lainière de Roubaix (herefter benævnt SA Filature), der er en koncern bestående af tre virksomheder (SA Groupe Lainière, SA Lainière de Roubaix og SA Proditex). Efter at have konstateret, at det ikke var muligt at sanere virksomheden med en gældsafvikling efter §18 i lov 85-98 af 25. januar 1985, og efter at have udbudt virksomheden til salg, afsagde handelsretten i Roubais den 17. september 1996 dom om, at virksomheden skulle afhændes efter reglerne i den nævnte lov til en nystiftet virksomhed, Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (herefter benævnt »Lainière de Roubaix«) der skulle oprettes som aktieselskab med en kapital på 510 000 FRF.

Ved denne dom og med virkning pr. 1. oktober 1996 blev aktiverne i de virksomheder, der var omfattet af konkursbehandlingen, samt størstedelen af de drifts- og tjenesteydelseskontrakter, de havde indgået, afhændet til aktionærerne i den nye virksomhed for en pris på 4,8 mio. FRF. De overtagne aktiver blev pr. 1. september 1996 vurderet til 50,956 mio. FRF og bestod af: immaterielle aktiver og finansielle aktiver: 0, maskiner og inventar: 21,126 mio. FRF, lagre og løbende ordrer: 20,676 mio. FRF, udestående fordringer: 3,647 mio. FRF, likvide midler: 5,507 mio. FRF. Gælden i de virksomheder, der var trådt i betalingsstandsning, og hvis størrelse Kommissionen ikke har fået oplyst, blev afviklet som led i konkursbehandlingen. Det var i forbindelse hermed, at den franske regering ydede den pågældende støtte til den nye virksomhed. I præmisserne til afhændelsesdommen hæftede domstolen sig bl.a. ved, at den franske stat — repræsenteret ved statsadvokaten — havde: »bekræftet statens støtte på op til 40 mio. FRF efter de vilkår, der tilbydes af hver af de bydende, og ønsket rettens godkendelse af en plan, som kan sikre, at de offentlige midler anvendes strengt efter hensigten og kun til finansiering af saneringen af driften af de overtagne virksomheder og ikke til nogen erhvervelse af kapitalinteresser eller ekstern vækst, og dermed sikre virksomhedens fortsatte drift og bevarelse af arbejdspladser.«

2. **Omstruktureringsforanstaltninger og investeringer gennemført af støttemodtageren**

— *Omstruktureringsforanstaltninger gennemført af støttemodtageren*

De nye aktionærer har afgivet tilsagn om, at de under tilsyn af den af handelsretten i Roubaix udpegede tilsynsførende vil gennemføre kapacitetsnedskæringer ved endelig indstilling af en del af produktionen, navnlig den stærkt underskudsgivende produktion af basisgarn. Ca. 60 % af produktionskapaciteten i det tidligere SA Filature, bl.a. en række underskudsgivende produktionsanlæg samt en hel fabrik (Proditex), er således blevet endeligt nedlagt. Der budgetteres med en omsætning i den nye virksomhed på 150 mio. FRF, hvilket er henholdsvis 38 % og 26 % af omsætningen i 1995 og 1994. Virksomheden skal herefter koncentrere sig om mere specialiserede produkter med højere merværdi. Den har desuden, med handelsrettens godkendelse, afskediget 339 af de i alt 587 ansatte i den tidligere koncern. I den ovennævnte dom statuerede handelsretten i Roubaix, at Lainière de Roubaix skal betale en afskedigelsesgodtgørelse på 50 000 FRF pr. nedlagt arbejdsplads (dvs. i alt 16,95 mio. FRF for de 339 afskedigede medarbejdere).

Som Kommissionen konstaterede i sin beslutning om at indlede procedure i sagen, har den franske regering ikke forelagt Kommissionen en omstruktureringsplan, der kan sætte Kommissionen i stand til at vurdere, om den støttemodtagende virksomhed vil blive rentabel på lang sigt, og om støtten er nødvendig. I den ovennævnte skrivelse af 2. marts 1998 anmodede Kommissionen bl.a. den franske regering om at fremsende: »de seneste finansielle oplysninger om Lainière de Roubaix (...), dvs. den samlede balance og årsregnskabet, herunder resultatopgørelse«.

Ved skrivelse af 8. maj 1998 fra den franske regering fik Kommissionen ud over det forventede resultat for årene 1996-1999, som var blevet fremsendt allerede den 2. april 1997, tilsendt den foreløbige resultatopgørelse pr. 31. december 1997. Den franske regering fremsendte imidlertid ikke de andre oplysninger, Kommissionen havde udbedt sig.

— *Omstruktureringsomkostninger*

Med hensyn til omstruktureringsomkostningerne har den franske regering efter gentagne anmodninger fra Kommissionen om supplerende oplysninger om, hvilke omkostninger lånet på 18 mio. FRF nærmere betegnet skulle dække, sendt følgende oplysninger:

— I skrivelsen af 16. januar 1997 satte den franske regering omstruktureringsomkostningerne til 14,5 mio. FRF, heraf 12,5 mio. FRF til omskoling og 2 mio. FRF til genplacering af afskedigede medarbejdere. I samme skrivelse anførte den franske regering desuden, at »en snes medarbejdere er sat på førtidspension, efter de almindeligt gældende regler«. Den franske regering oplyste imidlertid intet om de eventuelle omkostninger herved.

— I skrivelsen af 2. april 1997 bekræftede den franske regering, at lånet på 18 mio. FRF skulle dække omkostningerne ved »videreførelse af driften og hurtig tilpasning af personalesituationen via den personaleplan, der er iværksat i overensstemmelse med dommen af 17. september 1996«.

— I sin skrivelse af 8. maj 1998 satte den franske regering følgende tal på omstruktureringsomkostningerne: leje af lokaler, der ikke udnyttes til produktionsformål, i perioden 1996/1997: 2,2 mio. FRF, flytning af produkter (lagerhåndtering) med produktionsforstyrrelser til følge: ikke oplyst, nyindretning af lokaler: 2,5 mio. FRF, omkostninger som følge af virksomhedens lave produktivitet i de seks første måneder: 10 mio. FRF, uddannelsesomkostninger: ikke oplyst, omkostninger i forbindelse med personalegoder, der ikke afskaffes efter den franske lovgivning: ikke oplyst, og omkostninger ved indførelse af et driftsstyringssystem: ikke oplyst.

— I skrivelsen af 21. juli 1998 gjorde den franske regering gældende, at det »faktisk er umuligt at angive nøjagtigt, hvad pengene skal bruges til«. Den franske regering oplyste i øvrigt, at lånet blev ydet i den periode, hvor virksomheden genoptog driften efter konkursen, og bekræftede, at lånet på 18 mio. FRF skulle dække omkostningerne ved denne genopstart og finansiere driften og en del af de planlagte investeringer. Den franske regering angav nu omkostningerne ved virksomhedens lave produktion i de seks første måneder til 10 mio. FRF, omkostningerne ved nyindretning af lokalerne til 2,5 mio. FRF (skrivelsen af 8. maj 1998) og leje af uudnyttede lokaler i perioden 1996/1999 til 5 mio. FRF. Den franske regering pegede i øvrigt på omkostninger til nyoplæring af personalet (ikke oplyst) og merudgifter til personalegoder som følge af størsteparten af de overtagne medarbejderes anciennitet (1,6 mio. FRF om året).

— I sin skrivelse af 16. oktober 1998 supplerede den franske regering de oplysninger, den havde angivet i sin skrivelse af 21. juli, at [. . .](*) meromkostninger kunne opstå [. . .]*. Disse omkostninger blev dog ikke nærmere præciseret i denne skrivelse.

— *Investeringsomkostninger*

Lainière de Roubaix har desuden over tre år investeret 22,2 mio. FRF i en effektivisering af produktionsapparatet og nedbringelse af omkostningerne i forbindelse hermed (opvarmning, vedligeholdelse osv.). Investeringsprogrammet fokuserede navnlig på modernisering af forældede maskiner af hensyn til produktionskvalitet og produktivitet, anskaffelse af ny spindlere (9,5 mio. FRF), omstilling til differentierede produkter som Plyfil Lycra (7,6 mio. FRF) samt installering og tilpasning af en dampkedel (5,1 mio. FRF).

— *Andre oplysninger*

Lainière de Roubaix opererer i tekstilsektoren (uldspinding) og konkurrerer direkte med andre producenter, navnlig europæiske og asiatiske. Virksomheden ligger i regionen Nord-Pas-de-Calais, som er et støtteberettiget område efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og Kommissionens beslutning af 14. september 1994 om »prime d'aménagement du territoire«-ordningen for industriprojekter ([2]). Lainière de Roubaix beskæftiger i øjeblikket (skrivelse af 24. september 1997 og på overtagelsestidspunktet) 248 ansatte, har en (forventet) omsætning på 150 mio. FRF og en balancesum på 60 mio. FRF. 85 % af kapitalen er i hænderne på privatpersoner.

Lainière de Roubaix har ifølge de franske myndigheder en markedsandel på kun 0,4 % af den europæiske produktion og 8 % af den franske produktion. Ca. 50 % af produktionen eksporteres, heraf over halvdelen til andre EU-lande.

3. **Den ydede støtte**

a) *Lånet på 18 mio. FRF*

Med hensyn til indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF har den franske regering oplyst følgende lånebetingelser: løbetid tolv år, heraf to afdragsfrie år, med en fast rente på 4,5 % og 6,5 % i de resterende ti år, med tillæg af en yderligere forrentning beregnet på basis af virksomhedens cash flow. I skrivelsen af 2. april 1997 meddelte den franske regering Lainière de Roubaix foreløbige konsoliderede resultat, hvoraf renten på indskuddet af ansvarlig lånekapital udgør 200 000 FRF for 1996, 800 000 FRF for 1997, 900 000 FRF for 1998 og 1 100 000 FRF for 1999. Den franske regering påstod i sin skrivelse af 21. juli 1998, at lånet var ydet på markedsvilkår.

(*) Dele af nærværende beslutning offentliggøres ikke for at sikre, at fortrolige oplysninger ikke afsløres; disse dele angives i firkantede parenteser efterfulgt af en asterisk.

([2]) EFT C 364 af 20.12.1994, s. 6.

Som svar på Kommissionens spørgsmål i skrivelsen af 17. juni 1998, om Lainière de Roubaix — på tidspunktet for statens ydelse af lånet — havde fået lån hos private banker, og i så fald på hvilke vilkår (rentesats, afdragsfri periode, løbetid osv.), oplyste den franske regering, at: »virksomheden har i et pengeinstitut (...) opnået en kreditramme på 28 mio. FRF med en rente, der for øjeblikket ligger på 4,2 %«.

Den franske regering oplyste dog intet hverken om lånevilkårene på tidspunktet for statens indskud af ansvarlig lånekapital eller om, hvilken form for pengeinstitut, der var tale om.

I skrivelse af 2. april 1997 bekræftede den franske regering, at indskuddet af ansvarlig lånekapital blev foretaget, før planen om Lainière de Roubaix' overtagelse af aktiverne trådte i kraft den 1. oktober 1996.

b) *Investeringspræmien på 22 mio. FRF*

I forbindelse med overtagelsen har den franske regering desuden ydet Lainière de Roubaix en investeringspræmie på 22 mio. FRF til de ovennævnte investeringer.

Dette beløb er båndlagt på en konto, der bestyres af den tilsynsførende, som af handelsretten i Roubaix var blevet udpeget til at overvåge planens gennemførelse. Pengene frigives, efterhånden som virksomheden gennemfører planen. Den franske regering har ikke oplyst, hvor stor en del af støttebeløbet der allerede er frigivet.

c) *Støttens retsgrundlag*

Statens indskud af ansvarlig lånekapital foregik på et ad hoc-retsgrundlag. Støtten blev ikke ydet under nogen af Kommissionen godkendt støtteordning.

Investeringspræmien på 22 mio. FRF blev ydet på grundlag af den såkaldte CIRI-ordning (»regime des credits de politique industrielle du ministere de l'Industrie (CIRI), ligne budgétaire 64-96«), som er en industripolitisk støtteordning, der administreres af industriministeren. Ordningen er aldrig blevet anmeldt til Kommissionen efter traktatens artikel 93, stk. 3. Med hensyn til ordningen fremsatte Kommissionen imidlertid i en skrivelse til den franske regering af 3. juli 1991 forslag efter traktatens artikel 93, stk. 1, om, at den franske regering automatisk anmelder alle tilfælde, hvor der ydes omstruktureringsstøtte under den. I skrivelse af 11. november 1991 accepterede den franske regering at indgive individuel anmeldelse, når der er tale om støtte på over 5 mio. FRF. Denne beløbsgrænse er helt klart overskredet i den foreliggende sag.

III. BEMÆRKNINGER FREMKOMMET UNDER PROCEDUREN EFTER ARTIKEL 93, STK. 2

1. Kommissionens begrundelse for at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2

I sin ovennævnte beslutning om at indlede procedure i sagen anførte Kommissionen, at der var tvivl om støttens forenelighed med fællesmarkedet. Den fremsatte følgende begrundelse herfor.

I sin gennemgang af statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder baserer Kommissionen sig på de rammebestemmelser, der blev udsendt i 1994 ([3]). Kommissionen var ikke ud fra de oplysninger, den var i besiddelse af, da den indledte proceduren, i stand til at fastslå, at den ydede støtte kunne anses som forenelig med de kriterier, der er opstillet i rammebestemmelserne. I mangel af en omstruktureringsplan med alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere støttens forenelighed, var Kommissionen desuden ikke i stand til at sikre sig, at virksomheden var rentabel på længere sigt, og at støtten ikke oversteg, hvad der var strengt nødvendigt for virksomhedens omstrukturering. Den anførte dog, at virksomheden på visse betingelser og op til en vis grænse kunne være regionalstøtteberettiget efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

2. Bemærkninger fra den franske regering under proceduren

Den franske regering finder, at støtten til Lainière de Roubaix må anses at være forenelig med fællesmarkedet. Den franske regering gør gældende, at de statslige foranstaltninger til fordel for Lainière de Roubaix må vurderes i deres helhed, dvs. på grundlag af både investeringsstøtten og indskuddet af ansvarlig lånekapital. De to foranstaltninger, opgivelsen af de underskudsgivende aktiviteter og investeringerne i vækstnicher var ifølge den franske regering nødvendige for at genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet.

På basis af en subventionsækvivalent på 22 mio. FRF for investeringspræmien og på −0,4 mio. FRF for lånet (med den referencesats på 5,55 %, som Kommissionen angav i sin skrivelse af 18. august 1997) har den franske regering sat subventionsækvivalenten for omstruktureringsstøtten til 21,6 mio. FRF, svarende til en støtteintensitet på 55 % (skrivelserne af 24. september 1997 og 8. maj 1998).

([3]) EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

Den franske regering understreger i øvrigt, at lånet på 18 mio. FRF skal betragtes som redningsstøtte efter ovennævnte rammebestemmelser, også selv om varigheden overstiger de seks måneder, som normalt er maksimumperioden ifølge rammebestemmelserne. Støtten må efter den franske regerings opfattelse følgelig anses at være forenelig med fællesmarkedet (skrivelsen af 24. september 1997). Den franske regering bestrider, at der er tale om ulovlig støtte, men kommer ikke nærmere ind på dette spørgsmål (skrivelsen af 8. maj 1998). Den anfægter det standpunkt, Kommissionen gav udtryk for i sin beslutning om indledning af proceduren i sagen, hvor den anførte, at den franske regering ikke havde givet Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til, at den kunne vurdere virksomhedens langsigtede levedygtighed (skrivelsen af 24. september 1997).

Den franske regering hævder desuden, at støtten til Lainière de Roubaix ikke kan betragtes som konkurrencefordrejende. For det første havde den nye virksomhed gennemført betydelige kapacitetsnedskæringer og lukket flere produktionsanlæg. For det andet havde virksomheden kun en ubetydelig markedsandel på det europæiske marked (skrivelsen af 24. september 1997). Desuden måtte man ifølge den franske regering tage hensyn til, at Lainière de Roubaix er en mindre virksomhed efter EU-definitionen på små og mellemstore virksomheder, og at den ligger i et område, der er regionalstøtteberettiget efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og hvor der kan ydes støtte med en støtteintensitet på op til 33 % til en SMV (skrivelsen af 24. september 1997). Endelig fremgik det af de oplysninger, den franske regering havde sendt Kommissionen, at det marked, Lainière de Roubaix opererer på, ikke for øjeblikket var præget af overkapacitet, men derimod var et marked i vækst (skrivelsen af 8. maj 1998).

3. **Bemærkninger fra andre interesserede parter**

Under proceduren modtog Kommissionen bemærkninger fra Leuze Textil GmbH & Co, Owen-Teck, Tyskland (skrivelser af 11. november og 17. december 1996 samt 11. februar 1998), og fra Kammspinnerei Stofir GmbH, Mönchengladbach, Tyskland (skrivelse af 23. januar 1998) samt fra tekstilindustriorganisationen Febeltex (skrivelse af 22. januar 1998). I disse bemærkninger blev der i alt væsentligt peget på den vanskelige situation på markedet, og Kommissionen blev opfordret til at undersøge, om den støtte, der var ydet til Lainière de Roubaix, var forenelig med fællesmarkedet. Ved skrivelse af 2. marts 1998 sendte Kommissionen en kopi af disse bemærkninger til den franske regering og anmodede denne om at fremsætte sine kommentarer hertil.

IV. **VURDERING AF STØTTEN**

1. **Støttens karakter af statsstøtte efter artikel 92, stk. 1**

a) *Investeringspræmien på 22 mio. FRF*

Investeringspræmien er at betragte som statsstøtte efter artikel 92, stk. 1. Der var tale om, at staten ydede et ikke tilbagebetalingspligtigt tilskud til en bestemt virksomhed, der derved fik en økonomisk fordel på 22 mio. FRF. Den truer desuden med at fordreje konkurrencen, eftersom den udgør en økonomisk fordel, som ingen andre producenter fik. Den påvirker samhandelen mellem medlemsstater alene i kraft af, at den begunstigede virksomhed eksporterer en stor del af sine produkter til andre medlemsstater.

At virksomheden har skåret betydeligt ned på sin produktionskapacitet, udelukker ikke i sig selv, at de her omhandlede foranstaltninger kan betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1. Heller ikke virksomhedens relativt ubetydelige markedsandel på det europæiske marked er i sig selv nogen grund til, at støtten ikke skulle kunne virke konkurrencebegrænsende. For uden den støtte, der blev ydet, ville virksomheden ikke have været i stand til at gennemføre de investeringer, den faktisk har gennemført, og konkurrerende virksomheder ville således have kunnet erobre en del af den støttemodtagende virksomheds markedsandel.

b) *Indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF*

Et statsligt indskud af ansvarlig lånekapital giver modtageren en økonomisk fordel ved at skaffe virksomheden kapital på bedre vilkår end dem, der er gældende på markedet. Sammenligningen mellem markedsvilkårene og de vilkår, hvorpå de her omhandlede lån blev ydet, må foretages på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet, hvilket i mangel af præcise oplysninger herom fra de franske myndigheder betyder, at man må basere sig på tidspunktet for den faktiske overtagelse af virksomheden ved hjælp af dette lån, dvs. den 1. oktober 1996.

Renten på det lån, som den franske regering valgte at yde, forhøjes i de sidste ti år af dets løbetid afhængigt af virksomhedens resultater, og ikke på basis af markedsrenten. På baggrund heraf kan indskuddet af ansvarlig lånekapital ikke anses at være sket på markedsvilkår.

Når der ikke foreligger præcise oplysninger, der åbner mulighed for at sammenligne vilkårene for et statsligt lån med markedsvilkårene, benytter Kommissionen en referencesats til beregning af lånets støtteelementer. Denne sats antages at afspejle den gennemsnitlige markedsrente i medlemsstaterne for mellem- og langfristede lån mod normal sikkerhed. I den foreliggende sag har staten indskudt ansvarlig lånekapital og dermed fået option på en kapitalandel i virksomheden. Denne transaktion kan således sidestilles med en kapitaltilførsel foretaget af staten. Kommissionen har opstillet retningslinjer for,

hvornår en statslig kapitaltilførsel skal betragtes som statsstøtte ([4]). Den finder, at tilførsel af ny kapital til virksomheder ikke kan anses at være forbundet med et støtteelement, når det sker under omstændigheder, som en privat investor ville have accepteret under normale markedsøkonomiske vilkår.

I den foreliggende sag kan Kommissionen ikke fastslå, at den franske regerings indskud af ansvarlig lånekapital i forbindelse med Lainière de Roubaix' overtagelse af SA Filatures aktiver skete på vilkår, som en privat markedsøkonomisk investor ville have accepteret. I sin ovennævnte beslutning om indledning af proceduren fastslog Kommissionen allerede, at den nye virksomheds overtagelse af aktiverne i alt væsentligt skete ved hjælp af statsstøtte, navnlig i betragtning af, at virksomhedens kapital var ret lille i forhold til den ydede støtte. Den franske regering har i øvrigt ikke — til trods fra anmodninger herom fra Kommissionen — godtgjort, at Lainière de Roubaix på tidspunktet for indskuddet af den ansvarlige lånekapital havde eller kunne have fået indskudt kapital på vilkår, der svarede til vilkårene for statens indskud. Ved vurdering af støtteelementerne i dette lån er det derfor den omtalte referencesats, der må lægges til grund som markedsrente.

På tidspunktet for lånets ydelse benyttede Kommissionen som aftalt med medlemsstaterne på det multilaterale møde den 24. og 25. juni 1993 den metode for fastsættelse af rentesatsen, som den meddelte medlemsstaterne ved skrivelse af 17. januar 1994. Ifølge denne ordning giver Kommissionen ved hvert års begyndelse medlemsstaterne meddelelse om, hvilken referencesats den benytter. Ved skrivelse af 2. august 1996 til den franske regering angav Kommissionen en referencesats på 8,28 % med virkning fra 1. august 1996, og det var således denne sats, der var gældende på tidspunktet for statens indskud af den ansvarlige lånekapital. Når der ikke foreligger nærmere oplysninger om forrentningen af et lån som den ansvarlige lånekapital, der blev indskudt i Lainière de Roubaix, må man for den allerede forløbne del af lånets løbetid lægge denne referencesats til grund som den laveste markedsrente for det indskud af ansvarlig lånekapital, der blev foretaget i 1996.

Subventionsækvivalenten for dette indskud består således i forskellen mellem den rentesats, staten anvendte på lånet, og referencesatsen. Denne forskel bør anses som en økonomisk fordel, som virksomheden fik af staten. Ligesom investeringspræmien må også lånet som følge af denne økonomiske fordel anses at true med at fordreje konkurrencen og ændre vilkårene for samhandel mellem medlemsstater. Lånet indeholder således elementer af statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1.

På basis af ovennævnte referencesats og under antagelse af en lineær amortisering af lånet i mangel af andre oplysninger fra den franske regering anslår Kommissionen således bruttosubventionsækvivalenten for de 18 mio. FRF i ansvarlig lånekapital til 1 461 067 FRF i hele lånets løbetid (eller 1 164 980 FRF, hvis satsen forhøjes til referencesatsen pr. 31. december 1998).

Den ovenfor beskrevne metode blev også fulgt af den franske regering ved beregning af den støtteintensitet, den angav i sine ovennævnte skrivelser. Resultatet af beregningen er imidlertid forkert, da den franske regering benyttede den referencesats på 5,55 %, der var gældende pr. 1. august 1997, og som Kommissionen havde meddelt den franske regering i skrivelse af 18. august 1997, og ikke den rentesats, der var gældende på tidspunktet for indskuddet af den ansvarlige lånekapital.

2. **Støttens ulovlige karakter**

Som fastslået ovenfor blev støtten ikke ydet inden for rammerne af en af Kommissionen godkendt støtteordning. Støtten er således i strid med artikel 93, stk. 3, ydet før Kommissionens beslutning om dens forenelighed med fællesmarkedet. Det samme er tilfældet med investeringspræmien på 22 mio. FRF, selv om virksomheden endnu ikke har fået det fulde beløb udbetalt, idet beslutningen om at yde denne præmie er truffet, og dens udbetaling herefter kun afhænger af gennemførelsen af de forskellige investeringsfaser. Støtten må derfor betragtes som ulovlig.

3. **Støttens forenelighed med fællesmarkedet**

Støtten er ikke forenelig med fællesmarkedet efter undtagelsebestemmelserne i artikel 92, stk. 2, eftersom der ikke er tale om støtte af social karakter til enkelte forbrugere, og eftersom den ikke har til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Heller ikke undtagelsen i artikel 92, stk. 2, litra c), kan bringes i anvendelse. Desuden kan støtten ikke anses at være forenelig med fællesmarkedet efter bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a), b) og d). For den tager ikke sigte på at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse

([4]) EF-Bulletin 9-1984.

som omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra a), således som nærmere angivet i Kommissionens meddelelse om metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på støtte med regionalt sigte ([5]) og Kommissionens beslutning om »prime d'aménagement du territoire« -ordningen for industriprojekter ([6]). Støtten har heller ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og ej heller at fremme kulturen og bevarelsen af kulturarven.

Den eneste undtagelsesbestemmelse, der kan komme i betragtning, er således bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c). I den forbindelse må det undersøges, om denne bestemmelse kan finde anvendelse i lyset af de gældende rammebestemmelser og retningslinjer for Kommissionens fortolkning af den.

— *Støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder*

Af de nedennævnte grunde finder Kommissionen ikke, at den her omhandlede støtte kan anses at være forenelig med fællesmarkedet.

Ifølge Kommissionens faste praksis på grundlag af rammebestemmelserne for støtte til redning og omstrukturering ([7]) er det for det første en betingelse, at der er fremlagt en omstruktureringsplan, på grundlag af hvilken Kommissionen kan forvisse sig om, at virksomheden inden for en rimelig frist vil blive rentabel på lang sigt. Denne plan skal være baseret på realistiske hypoteser med hensyn til den fremtidige drift af den støttemodtagende virksomhed. Men som nævnt under punkt II.2 og som allerede anført af Kommissionen i dens beslutning om indledning af proceduren, havde den franske regering ikke forelagt Kommissionen nogen troværdig omstruktureringsplan. Og det må konstateres, at de franske myndigheder heller ikke efter procedurens indledning har fremlagt nogen sådan plan for Kommissionen. Dens holdning hertil kan derfor ikke være anderledes, end hvad den anførte ved procedurens indledning.

Heller ikke den betingelse, der er fastsat i de ovennævnte retningslinjer om, at omstruktureringsstøtten skal forelægges Kommissionen med alle de fornødne oplysninger, er opfyldt. Flere af Kommissionen udtrykkelige anmodninger om oplysninger er således ikke blevet efterkommet, som allerede nævnt under punkt II.2. Desuden er der ikke sat tal på flere af elementerne i omstruktureringsomkostningerne (jf. punkt II.2). Endvidere er der som nævnt betydelige uoverensstemmelser mellem de tal for omkostningerne, Kommissionen har fået meddelt i de forskellige skrivelser fra de franske myndigheder.

Hvad angår virksomhedens langsigtede rentabilitet må det, således som det fremgår af de regnskabsoverslag, Kommissionen fik tilsendt før indledningen af proceduren (skrivelserne af 22. november 1996 og 2. april 1997), fastslås, at der i den først indsendte resultatopgørelse er fejl i beregningen af driftsresultatet. Af den anden resultatopgørelse fremgår, at nettoresultatet i 1996 (ca. 20 mio. FRF) udelukkende beror på den ydede investeringsstøtte. Nettoresultatet for 1999, hvor omstruktureringen antages at være afsluttet, anslås til 848 000 FRF, hvilket svarer til et konstant fald på 60-70 % om året siden 1996. Et sådant resultat tyder på en vis mangel på konkurrencedygtighed.

Af det ovenstående følger, at også uden en omstruktureringsplan ifølge ovennævnte rammebestemmelser tyder de oplysninger, de franske myndigheder har givet, ikke på, at virksomheden vil være rentabel på lang sigt.

Denne konklusion bestyrkes yderligere af de seneste oplysninger fra den franske regering i fax af 16. oktober 1998 — ifølge disse oplysninger er resultaterne af en vigtig del af den nye virksomheds aktiviteter fortsat langt ringere, end hvad køberen opererede med i sin omstruktureringsplan. [. . .] ([*]). Bortset fra, at de forskellige oplysninger fra den franske regering, der er beskrevet under punkt II.1 og II.2, ikke kan betragtes som en omstruktureringsplan efter rammebestemmelserne, viser dette, at ydelsen af den her omhandlede støtte ikke var ledsaget af en troværdig omstruktureringsplan.

Hertil kommer, at støtten ifølge retningslinjerne skal stå i rimeligt forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele. Det indebærer normalt bl.a., at støttemodtageren skal yde et væsentligt bidrag til omstruktureringsplanen med egne midler eller ved hjælp af lån på markedsvilkår. I den foreliggende sag indskyder køberen en kapital på ca. 500 000 FRF ud over købesummen, dvs. i alt 4,8 mio. FRF. Dette beløb skal sammenholdes med de 40 mio. FRF fra staten. Der er her et klart misforhold, eftersom køberen kun bidrager med 12 % af midlerne. Denne betingelse er derfor ikke opfyldt.

([5]) EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2.
([6]) Se fodnote 2.
([7]) Se fodnote 3, punkt 3.2.

Dette misforhold mellem størrelsen af de statslige midler og køberens indskud fortjener flere kommentater. For det første er det klart, at virksomheden under alle omstændigheder ikke er rentabel uden statens hjælp. For det andet beror den konstante og meget betydelige forringelse af resultatet i den planlagte omstruktureringsperiode på en overordentlig optimistisk hypotese, da køberen må foretage yderligere lukninger i 1998. Og endelig viser de franske myndigheders oplysninger om, at de gennemsnitlige priser, virksomheden beregner, ligger over den gennemsnitlige markedspris, og at priserne på dette særlige marked (Lycra uld) også er blandt de højeste i Europa, (skrivelse af 8. maj 1998) også, at virksomheden hører blandt de mindst konkurrencedygtige på markedet, selv om den i kraft af tilførslen af statsmidler har undgået selv at måtte dække en betydelig del af sine omkostninger.

Den franske regerings påstand om, at støtten i form af indskuddet af ansvarlig lånekapital må betragtes som redningsstøtte, kan i øvrigt heller ikke godtages. For i rammebestemmelserne defineres redningsstøtte som støtte, der: »midlertidigt holder liv i en virksomhed, der står over for en betydelig forværring af sin finansielle stilling med øjeblikkelige likviditetsproblemer eller teknisk insolvens, medens årsagerne til virksomhedens vanskeligheder analyseres, og der udarbejdes en effektiv plan til at få rettet op på situationen«.

Den her omhandlede støtte er imidlertid ydet med det formål at finde en køber til aktiverne og dermed skabe en ny virksomhed. Den er tydeligvis ikke ydet for midlertidigt at holde liv i virksomheden, indtil der er udarbejdet en omstruktureringsplan, for som Kommissionen fastslog ovenfor, findes der ikke en sådan omstruktureringsplan.

— *Støtte til fremme af regional udvikling*

I henhold til undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 92, stk. 2, litra c), kan støtte til fremme af udviklingen i visse økonomiske regioner betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. I den ovennævnte beslutning af 14. september 1994 angående »prime d'aménagement du territoire«-ordningen for industriprojekter fastslog Kommissionen på grundlag af de socioøkonomiske forhold i de pågældende regioner, at der til nyinvesteringer som omhandlet i punkt 18 i bilaget til Kommissionens meddelelse om støtte med regionalt sigte ([8]) i den region, hvor Lainière de Roubaix er beliggende, kan ydes regionalstøtte med en støtteintensitet på 25 % brutto til en stor virksomhed, hvortil kan lægges 10 % for små og mellemstore virksomheder (SMV) (dvs. 35 % brutto). Lainière de Roubaix må ifølge EF-definitionen betragtes som en SMV.

Med hensyn til investeringspræmien på 22 mio. FRF til Lainière de Roubaix finder Kommissionen, at de ovenfor beskrevne investeringer på op til 22,2 mio. FRF gennemført af Lainière de Roubaix kan betragtes som nyinvesteringer som defineret i meddelelsen fra 1979. I betragtning af det ovenstående kan en investeringsstøtte på op til 35 % brutto af investeringsomkostningerne på i alt 22,2 mio. FRF, dvs. 7,77 mio. FRF brutto, betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet i henhold til undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). Derimod kan støtten på de yderligere 14,23 mio. FRF ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til denne bestemmelse.

Hvad angår indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF bemærkes derimod, at de støtteberettigede omkostninger som angivet af den franske regering i sin skrivelse af 21. juli 1998 ikke kan betragtes som støtte til nyinvesteringer som defineret i den nævnte meddelelse. Der er tværtimod tale om løbende omkostninger, som en virksomhed normalt selv må bære. Denne støtte må derfor betragtes som driftsstøtte, der i overensstemmelse med Kommissionens faste praksis som anført i Kommissionens meddelelse om metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på støtte med regionalt sigte ([9]) ikke må ydes uden for et område, der er regionalstøtteberettiget i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a). Den ansvarlige lånekapital kan derfor ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter denne undtagelsesbestemmelse.

— *Andre undtagelsesbestemmelser*

Endelig kunne Lainière de Roubaix i princippet måske være berettiget til beskæftigelsesstøtte i henhold til retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte ([10]). Det må imidlertid konstateres, at den franske regering til trods for Kommissionens gentagne anmodninger om oplysninger ikke klart har angivet og sat tal på de sociale omkostninger, som kunne gøre den her omhandlede støtte berettiget. I sine seneste skrivelser af 8. maj, 21. juli og 16. oktober 1998 har den franske regering kun angivet omkostninger, der ikke er beskæftigelsesstøtteberettigede på grundlag af disse retningslinjer.

([8]) EFT C 31 af 3.2.1979, s. 9.
([9]) Se fodnote 5, nr. 6.
([10]) EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

V. **KONKLUSION**

Kommissionen konstaterer, at den franske regering ulovligt har ydet en investeringspræmie på 22 mio. FRF samt indskudt ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF i strid med traktatens artikel 93, stk. 3.

Kommissionen finder, at investeringsstøtte på op til 35 % af investeringsomkostningerne på 22,2 mio. FRF, dvs. 7,77 mio. FRF, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter artikel 92, stk. 3, litra c). Derimod må den yderligere støtte på 14,23 mio. FRF anses som uforenelig med fællesmarkedet. For at genoprette den økonomiske situation, virksomheden ville befinde sig i uden den uforenelige støtte, må den franske regering derfor træffe enhver nødvendig foranstaltning for at få den uforenelige støtte på 14,23 mio. FRF tilbagebetalt af støttemodtageren.

Kommissionen konstaterer i øvrigt, at indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF er forbundet med et element af statsstøtte bestående i forskellen mellem den rente, den franske regering beregner, og den gældende referencesats på indskudstidspunktet. Kommissionen anslår dette beløb til 1 461 067 FRF i hele lånets løbetid (hvilket vejledende — i tilfælde af en forhøjelse af renten til referencesatsen pr. 31. december 1998 — svarer til 1 164 980 FRF). Denne støtte må anses som uforenelig med fællesmarkedet. Den franske regering skal for at genskabe samme situation, som hvis virksomheden ikke havde modtaget den uforenelige støtte, omgående ophæve støtten ved at anvende normale markedsvilkår mindst svarende til den referencesats på 8,28 %, der var gældende på indskudstidspunktet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte i form af investeringspræmie, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, kan med hensyn til 7,77 mio. FRF betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Den støtte i form af investeringspræmie, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, er med hensyn til 14,23 mio. FRF uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

1. Indskuddet af ansvarlig lånekapital på 18 mio. FRF udgør statsstøtte i det omfang, hvor den rente, Frankrig beregner af lånet, er lavere end den referencesats på 8,28 %, der var gældende på indskudstidspunktet.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte, som Frankrig har ydet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 4

1. Frankrig træffer enhver nødvendig foranstaltning for at tilbagesøge den i artikel 2 omhandlede allerede ulovligt udbetalte støtte fra støttemodtageren, Nouvelle Filature Lainière de Roubaix.

2. Tilbagesøgningen sker efter reglerne i den nationale lovgivning. De beløb, der skal tilbagebetales, forrentes fra den dato, hvor de er stillet til rådighed for støttemodtageren, og indtil deres faktiske tilbagebetaling. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes ved beregning af subventionsækvivalenten ved støtte med regionalt sigte.

3. Frankrig ophæver omgående den i artikel 3 omhandlede støtte ved herefter at anvende normale markedsvilkår, der mindst skal svare til den referencesats på 8,28 %, der var gældende på indskudstidspunktet.

Artikel 5

Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen